

POKLACIK (1) *sb m*

N sg poklącik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „poklat” ‘półokrągło schodzące się w górę tyczki dla roślin pnących’: Canteriolus, Mąły pokliącyk pod wine^m. *Mącz* 34b.

KW